

sidenten Ket i den Karakteristik af den Optraeden, der er vist fra det andet Tings Side. Naar man ser nærmere paa den Fremgangsmaade, der er fulgt, saa er den jo desværre ikke ukendt fra tidligere Tid. Det, man nu er slaaet ind paa, er den selvsamme Metode, som man benyttede den Gang, man fremtalde Konflikten, og de samme Midler, som man har benyttet til at vedligeholde Konflikten gennem en Arrække. Jeg anser det for meget uheldigt, at Tinget nu igen er slaaet ind paa den Fremgangsmaade, og jeg tror at turde sige, at Flertallet i dette Ting vil være aldeles paa det rene med, at det fuldt ud maa give Konsejlspræsidenten sin Tilslutning til den Opsættelse, han har udtalt, at en Finanslov som denne kan ikke modtages af Regeringen. — Jeg finder det efter de Udtalelser, vi have hørt fra de enkelte Ministre, ikke fornødent at komme ind paa at berøre nærmere de Spørgsmaal, hvorom her er Tale. Heller ikke finder jeg Anledning til at gaa nærmere ind paa de øvrige enkelte Punkter, hvori det kunde være meget ønskeligt at opnaa en Forandring i det foreliggende Finanslovsforlag. Jeg anser det for givet, at Forslaget maa gaa til et Udvalg, og da Tiden i Samlingen er saa langt fremrykket, er der Grund til at begrænse Forhandlingerne her i Salen det mest mulige, og jeg skal derfor ikke nærmere indlade mig paa Enkelthederne, men forbeholde mig, naar Forhandlingerne ere sluttede, at foreslaa Finanslovsforlaget henvist til et Udvalg, hvor disse Enkeltheder kunne komme til Forhandling.

Madjen-Wygdal: Det ærede Medlem, der nu har Ordet, plejer sædvanligvis at begynde Finanslovsbehandlingen i dette Ting med at anke over Folketingets langsomme Behandling af Finansloven og den korte Tid, der levnes dette Ting. Det ærede Medlem undlod denne Art Bemærkninger i Aar, og det af meget gode Grunde, da der jo heller ikke er Spor af Anledning til slikt. Derimod kom det ærede Medlem temmelig stærkt ind paa at kritisere den Fremgangsmaade, det andet Ting havde brugt lige over for det foreliggende Finanslovsforlag. Han talte om, at vi muligvis gif en Konflikt imøde, og i saa Fald vilde han paa det bestemteste hævde, at Regeringen var uskyldig, at Skylden laa alene hos det andet Ting, og hvis vi nu altsaa, som han tænkte sig Muligheden af, gaa ind i en Konflikt, saa er det udelukkende det andet Tings Skyld, idet det har sendt et Finanslovsforlag herop, som er umuligt eller uantageligt, som ikke kan taales. Jeg har Følelsen af det stik modsatte . . .

jeg har en bestemt Overbevisning om, at det Finanslovsforlag, som i dette Øjeblik ligger paa Tingets Bord er helt igennem et meget godt Finanslovsforlag, helt igennem saaledes, at det er meget vel brugeligt for en hvilken som helst Regering, og jeg træster mig til at bevise denne Opsættelse. Men forinden jeg gaar over til nærmere at omtale dette, skal jeg tillade mig at sige nogle Ord om de Bemærkninger, vi i Dag have hørt fra Ministerbordet.

Den højtærede Finansminister havde nogle enkelte Ting at bemærke for sit Budgets Bedkommende og bebudede enkelte Endringsforlag i saa Henseende. Det første Punkt var et Punkt, som findes paa § 3, 4. a., det omhandler Renter af udestaaende Fordringer. De have i Folketinget foreslaaet Renterne nedsat fra 4 til $3\frac{3}{4}$ pCt. for Beløb af henimod 4 Mill. Kr., nemlig Ræsttøbesummer, som ere indestaaende i Domænebøndergods, til et Beløb af 2,713,112 Kr. 40 Ore, og endvidere noget, som man kalder halve Købesummer eller kongelige Penge, som ere indestaaende i Ryttergods, til et Beløb af 1,041,438 Kr. 10 Ore. Der har, som sagt, Folketinget foreslaaet en Rentenedsættelse fra 4 til $3\frac{3}{4}$ pCt. I Modsetning til den Opsættelse, som den højtærede Finansminister gjorde gældende, finder jeg, at denne Rentenedsættelse er overordentlig vel begrundet. Vi ere jo alle sammen vel kendte med, at den almindelige Rente er gaaet ned i de senere Aar, vi ere vel kendte med at fgl. Obligationer til $3\frac{1}{2}$ pCt. staa omtrent i pari vi ere vel kendte med, at Statskassen for flere Aar tilbage har konverteret til $3\frac{1}{2}$ pCt. og siden atter fra $3\frac{1}{2}$ til 3 pCt., og vi have set, hvorledes senere flere af Landets Kreditforeninger have konverteret til $3\frac{1}{2}$ pCt. Man er altsaa meget vel kendt med, at Renten er gaaet betydeligt ned, og det er derfor rimeligt, at man ogsaa gaar ned her. Den høje Regering har jo selv erkendt det i et Forslag paa det foreliggende Finanslovsforlag, idet den højtærede Kultusminister har foreslaaet en lignende Rentenedsættelse fra 4 til $3\frac{3}{4}$ pCt. for 8,400,000 Kr. af Sorø Akademi Midler, for 5,600,000 Kr. af Kommunitetets Midler og for Universitetets Legatformue ca 3 Mill. Kr. Her foreslaar den højtærede Kultusminister en Rentenedsættelse akkurat paa samme Maade, som Folketinget foreslaar. I Henhold til disse Grunde finder jeg dette Forslag, i alt Fald meget rimeligt og meget vel begrundet, og jeg vil anbefale det til det høje Ting. — Men der var et andet Forslag, som den højtærede Finansminister havde endnu mere imod, det var Anmærningen paa § 4, Anmærningen